

протипухлинною дією. Антиканцерогенна дія яких найвірогідніше пов'язана з інгібуванням метаболізму арахідонової кислоти. Використання НПЗП в клінічній онкології є досить перспективним напрямом.

МОРФОЛОГІЧНІ, БІОХІМІЧНІ ТА ДЕНСИТОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ ЗАГОЄННЯ ШТУЧНО СТВОРЕНОГО ДЕФЕКТУ КІСТКИ НИЖНЬОЇ ЩЕЛЕПИ ЩУРА ПІД ДІЄЮ ПРОТИЗАПАЛЬНОЇ ПАСТИ

Заболотна З.О., Костюк В.М.

Наукові керівники: доц. Костюк І.Р., проф. Михайлюк І.О.

ДВНЗ «Івано-Франківський національний медичний університет»

Кафедра дитячої стоматології, кафедра патоморфології та судової медицини

Мета дослідження: Вивчити морфологічні, біохімічні та денситометричні показники загоєння штучно створеного дефекту кістки нижньої щелепи щура під дією протизапальної пасти на основі живокосту настойки та гідроксиду кальцію. Матеріали та методи: Дослідження проведене на 18 щурах лінії Вістар (вагою 80-100г), яких було розділено на дві групи – дослідну і контрольну – по 9 щурів у кожній. Їх оперували у стерильних умовах під кетаміновим дом'язовим наркозом. Розріз здійснювали в ділянці кутніх зубів нижньої щелепи. За допомогою гострого стоматологічного зонда моделювали дефект кістки, в який тваринам дослідної групи вводили пасту на основі живокосту настойки та гідроксиду кальцію. Контрольну групу оперували без внесення пасти, кістковий дефект загоювався під кров'яним згустком. Забір матеріалу дослідної та контрольної груп здійснювали на 7-му, 14-ту та 28-у добу після оперативного втручання. Тварин виводили з експерименту шляхом декапітації під кетаміновим наркозом. Для денситометричного та морфологічного дослідження брали щелепу з прилеглими м'якими тканинами, для біохімічного - кров тварин після декапітації. Результати дослідження: Проведені морфологічні дослідження показали, що розроблена паста не має місцевого токсичного впливу на м'які тканини та позитивно впливає на репаративний остеогенез у всіх експериментальних тварин. Процеси регенерації кісткової тканини найбільш виражені у тварин, виведених із експерименту на 28-у добу. Висновки: Отримані результати свідчать про можливість використання розробленої пасти для тимчасового введення в кореневі канали при лікуванні гранулюючого періодонтиту постійних зубів у дітей із метою відновлення вогнища деструкції кісткової тканини.

ГЕОГРАФИЧЕСКОЕ РАСПОСТРАНЕНИЕ И ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ ПРОЯВЛЕНИЕ ЛИХОРАДКИ ДЕНГЕ

Заинеб Гнауи

Научный руководитель: ас. Васильчук Н.Г.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра медицинской биологии, паразитологии и генетики

По данным литературы лихорадка Денге, известная еще как геморрагическая лихорадка Денге впервые была выявлена в 1950 году на Филиппинах и в Таиланде. Она поражает большинство азиатских и латиноамериканских стран. Наиболее опасными считаются области Африки, Центральной и Южной Америки. В последнее время число зарегистрированных случаев заболевания продолжает расти. В 2013 году в одной лишь Америке было зарегистрировано 2,35 миллиона случаев. На сегодняшний день угроза возможной вспышки Денге существует и в Европе. Это заболевание начинается внезапно, с повышения температуры тела, появления выраженных болей в животе, тошноты, рвоты, кашля. Затем к этим симптомам лихорадки Денге присоединяется геморрагический синдром, проявляющийся появлением носовых, желудочно-кишечных кровотечений. Геморрагическая форма лихорадки Денге является одной из ведущих причин госпитализации и смерти среди детей в вышеуказанных регионах, что стало одной из проблем международного общественного здравоохранения. Поскольку в ВУЗах Украины обучается много студентов из стран этих континентов, возникла необходимость проанализировать способы передачи, патологическое проявление, методы диагностики и профилактики данного заболевания. Анализ литературных данных показал, что распространение этой болезни характерно преимущественно для тропического и субтропического климата, где обитает специфический переносчик – комар рода *Aedes*, и передача лихорадки непосредственно от человека к человеку не возможна.

ОСОБЛИВОСТІ МІКРО - І МАКРОМОРФОЛОГІЇ ЗУБЧАТОЇ ЗВИВИНИ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ЛЮДИНИ

Зікрач В.С.

Науковий керівник: доц. Шевцов О.О.

Харківський національний медичний університет

Кафедра анатомії людини

Мета дослідження. Проаналізувати особливості структури зубчатої звивини (*gyrus dentatus*) і визначити її просторові взаємовідносини з гіпокампом («морським коником»). Матеріали та методи. Матеріали були взяті з архівів кафедри анатомії людини ХНМУ. Було досліджено 10 препаратів великих півкуль головного мозку людини. Препарати були вивчені після внутрішньосудинного введення китайської туші. Отримані результати. В результаті дослідження виявлено, що структура зубчатої звивини простіша за структуру гіпокампа. Вирізняються три шарових утворення: молекулярний, гранулярний і поліморфний шари клітин. Гранулярний – основний, містить тіла гранулярних нейронів. Їх аксони «мохові» і перетинають поліморфний шар. Єдиний дендрит відходить від базального полюса кожного гранулярного тіла і простягається в молекулярний шар. Молекулярний – широкий, і відділений

від молекулярного шара «морського коника» гіпокампальною борозною. Поліморфний – преднується до гранулярного шару тієї частини гіпокампа, яка розташована всередині угнутості зубчатої звивини і перетинається аксонами гранулярних нейронів. Висновки. В результаті проведеного дослідження були виявлені вземовідносини шарових утворень гіпокампа і зубчатої звивини, а також вивчен морфологічний аспект складових кожного із шарів.

ИССЛЕДОВАНИЕ СОСТОЯНИЯ КИНЕСТЕТИЧЕСКОЙ ПЕРЦЕПЦИИ СТУДЕНТОВ-МЕДИКОВ В УСЛОВИЯХ ИНФОРМАЦИОННЫХ НАГРУЗОК

Зикрач В.С., Федько К.О., Товстуха И.А.
Научный руководитель: ас. Е.Н. Сокол
Харьковский национальный медицинский университет
Кафедра физиологии

Развитие способности человека адекватно воспринимать и оценивать параметры своей локомоторной функции является актуальным для организма в условиях информационных нагрузок на фоне гиподинамии, что характерно для периода студенчества. Цель исследования: определение точности восприятия параметров двигательной перцепции студентами-медиками с индивидуальными психофизиологическими особенностями и разным уровнем физической подготовки. Исследование было проведено на 87 студентах второго курса ХНМУ (возраст 18-21 год): 1-ая группа – не спортсмены со средним уровнем физической подготовки; 2-ая группа – спортсмены с умеренным графиком тренировок. Исследование кинестетической чувствительности проводили с помощью ручного динамометра. Проприоцептивное восприятие оценивали с помощью кинематометра (угломер), определяя точность воспроизведения заданных движений в пространстве. В результате исследования установлено, что точной оценкой пространственных перемещений (ошибка выполнения задания по кинестетической перцепции – $\pm 18,9\%$; по проприоцептивной перцепции – $\pm 7,4\%$) обладают лица с инертностью процессов возбуждения и торможения в нервной системе и равномерным распределением графика тренировок при средней нагрузке на двигательную систему. Спортсмены, длительно тренирующиеся в видах спорта на выносливость, имеющие преимущественно слабый и сильный неуравновешенный тип нервных процессов, показали увеличение процента ошибки при выполнении заданий на восприятие движения: до 21,3% по кинестетической и 11,8% по проприоцептивной перцепции. Экстраверты с сильным типом и высокой лабильностью нервной системы из группы не спортсменов со средним уровнем физической подготовки также показали более высокую точность восприятия и самооценки воспроизводимых параметров двигательной перцепции.

ФОРМУВАННЯ КІЛЬКОСТІ СУДИННОГО РУСЛА ЯЄЧКА ЩУРІВ ВІД НАРОДЖЕННЯ ТА ДО 30 ДОБИ ЖИТТЯ

Зінич О.Л., Тополенко Т.А., Дюкарь О.П.
Науковий керівник: проф. Волошин М.А.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Мета дослідження: встановити особливості формування кількісних показників судинного русла яєчка щурів від народження до 30 доби життя. Матеріали та методи: предметом дослідження стали кількісні показники артерій, вен та судин мікроциркуляторного русла (МЦР) яєчка щурів контрольної та інтактної групи на 1, 5, 14 та 30 добу життя. Підрахунки проводили кількісним методом та виражали у %. Отримані результати. На 1 добу життя у інтактних тварин та у тварин контрольної групи спостерігається незначна кількість артерій та вен $-1,68 \pm 0,12$ інтакт, $1,72 \pm 0,11$ контроль, та помірна кількість судин МЦР $-10,03 \pm 0,17$ інтакт, $11,11 \pm 0,26$ контроль. На 5 добу відносна площа артерій та вен склала $3,09 \pm 0,54$ та $3,16 \pm 0,96$ відповідно, а відносна площа судин МЦР $6,08 \pm 0,25$ та $6,02 \pm 0,18$ відповідно. Показники відносної площі артерій та вен на 14 добу значно не відрізнялись від показників на 5 добу. Однак відмічається зниження відносної площі судин МЦР ($4,82 \pm 0,49$ та $4,63 \pm 0,48$ відповідно). На 30 добу життя відносна площа артерій, вен та судин МЦР зменшилась (артерії та вени: $1,61 \pm 0,40$ та $1,72 \pm 0,83$ відповідно; судини МЦР: $3,36 \pm 0,48$ та $3,87 \pm 0,67$ відповідно). Висновки. В яєчках щурів інтактної та контрольної групи спостерігається дисбаланс відношення площі артерій, вен та судин МЦР на 1, 5, 14 та 30 добу життя. Найбільша кількість площі судин МЦР спостерігається на 1 добу і до 30 доби відмічено чітке зниження їх відносної площі. Відносна площа артерій та вен має хвилеподібний характер: на 1 та 30 добу вони займають найменшу площу та максимальне її зростання на 14 добу життя.

ФАКТОР, ИНДУЦИБЕЛЬНЫЙ ГИПОКСИЕЙ И ЕГО ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ РОЛЬ

Иваненко Т.В., Запороженко Е.Д.
Научный руководитель: проф. Абрамов А.В.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра патологической физиологии

На сегодняшний день известно, что следствием воздействия гипоксической гипоксии является не только развитие типового патологического процесса, но и проявление саногенных эффектов. Исследования, проведенные нами ранее, доказывают, что периодическое (6 часов, 1 раз в сутки)